

Det intellektuella och det andliga

Det för intellektet mest betydelsefulla, är att sinnet kan utvärdera fakta vid bildandet av föreställningar. Logik är baserat på förmågan att resonera, vilket är grunden för ett intellektuellt liv. Observation, analys, klassificering och konsten att kombinera har sin grund i logik. Därför har den som har en god förmåga att resonera också bättre förutsättningar att observera, jämföra, välja, kombinera eller göra rättvisa bedömningar, eftersom förmågan stödjer detta.

Intellektualitet bygger på konceptualisering, som grundas på upplevelser. Om vissa fakta saknas, fungerar inte intellektet utan att få komplettering av stimuli från sinnesorganen (lukt, smak, känsel, syn, hörsel).

De sensoriska organen är nästan livlösa i sig. Effekten av sinnesintrycken blir olika hos olika individer, trots att sinnena i sig är lika, men bedömningar och utvärderingar av impulserna påverkas av förmågan att resonera och därför också av intellektualitet.

Denna allmänna beskrivning av den intellektuella kapaciteten, som innefattar förmågan att förstå och använda sofistikerade uttryck. Till vardags är intellektualitet själva grunden för all utbildning. Särskilt uppskattat är ett intellekt som skapar konstruktiva, avancerade tankar, medan ett sämre fungerande intellekt kan innebära problem. Intellektet kan erbjuda en mängd positiva egenskaper, men det räcker ändå inte för att nå andlighet.

Allt som intellektet skapar och uttrycker baseras på sensoriska stimuli och perceptuella fenomen. Men hur produktiva och lysande dessa tankar än är har intellektet sina begränsningar. Trots alla förklaringar det kan ge, uppnår man inte tillräckligt enbart med intellektet. Intellektets oavbrutna

process av tankeflöde, resonemang och spekulationer kan motverka den mentala koncentrationen, bli ett hinder för att bromsa sinnesaktiviteten. De flesta människor kan inte förstå och utvärdera detta, men det blir uppenbart vid andliga övningar, som belyser det förbisedda.

Dubbel strategi

De människor som hänger sig åt det andliga livet kan enkelt indelas i de intellektuella och de icke-intellektuella. Intellektuella personer kännetecknas av ett starkt aktivt psyke som ständigt skapar nya tankar. Icke-intellektuella individer har ett mer utslätat sinne och ägnar sig inte åt intellektuellt nyskapande. Dessa personer är ofta lugna utan att därför vara tråkiga.

Det finns andliga sökare som vill närma sig det andliga som ett rent intellektuellt ämne. Det finns även mindre intellektuella personer som kan tänka i andliga termer, trots att de inte har välutvecklade tankar i sakfrågan. Intellektuellt utvecklade människor har ett försprång vid sökande av andlighet. Men strängt taget gör det ingen skillnad vilken av kategorierna man tillhör, intellektuell eller icke-intellektuell. Oftast är det omgivningen som betonar skillnaden.

Vi kan dela in människor i ytterligare två grupper:

- a) De människor som inte kan tänka eller föreställa sig något bortom det som sinnet uppfattar, och
- b) de människor som är otillfredsställda även med sinnets mest sofistikerade intryck och uppfattningar och som söker något bortom det sensoriska gränslandet.

Det finns begreppsmässiga åsikter om vad som är målet. Oavsett nytta i att se saker på olika sätt, kommer människor ur den första kategorin inte att bli övertygade. De kan uppfatta att sökandet är befängt och att det

vore bättre med en psykoanalys! Dock finns det människor som tror, tänker och känner i termer av andlighet. Det som skiljer denna minoritet av människor från majoriteten är insikten att den sensoriska världen inte är tillräcklig, på så sätt är de speciella och söker en högre nivå.

Nyttan av andlighet

Det vi kallar andligt är något utanför tänkandet, intellektualiserat eller inte. Men nyttan med andlighet är inte lätt att förklara.

Beskrivningen av värdet och nyttan av andlighet motiverar bara ett fåtal människor, att på allvar inleda en andlig strävan, som är djupare än att inhämta information och öva sitt intellekt. Men utrustad med ett gott förstånd kommer man att följa en andlig väg utan vidare motivering. Resonemang och intellekt är ofta till hjälp, men kan även utelämnas när man närmar sig det andliga. Beslutet om att söka det andliga behöver ingen motivering och heller inte bygga på resonemang och förståelse. Det andliga förstås oavsett kunskap och intelligensnivå.

Människans sensoriska område består av tre delar:

1. Intellektet (*viksipta*);
2. Det känslomässiga (*mudha*), och
3. Handling (*ksipta*).

Handlingsmönstret (*karma*) är också ett sätt att närma sig det andliga oavsett tankar, banala eller djupsinniga, vilka styr alla handlingar. Det är inom intellektet som våra tankar utvecklas genom kunskap. Sinnets känslomässiga del är skilt från intellekt och handling, men påverkar båda tanke och aktivitet.